

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Tdo/10/2018                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5315010038                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.03.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Paluda             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:5315010038.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2018 v Bratislave v trestnej veci obvineného E. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 15. júla 2016, sp. zn. 1T/7/2015, a rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. apríla 2017, sp. zn. 1To/39/2017, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného E. G. sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

#### I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Čadca z 15. júla 2016, sp. zn. 1T/7/2015, bol obvinený E. G. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14. marca 2014 v čase okolo 15.30 hod. v obvi G., časť W., okres Čadca, v časti pod vlekcom, po tom, ako E. G. zbadal na ceste stojaci traktor, zastavil auto na miestnej komunikácii, vystúpil z auta, pristúpil smerom k C. W., nar. XX. C. XXXX, ktorý sa nachádzal pod cestou pri miestnom potoku a kričal naňho: „hej starý, to je tvoj traktor, kam ideš“, následne naňho vykrikoval a vyhrážal sa mu, C. W. na toto nereagoval a vychádzal od potoka na cestu, kde v tom k nemu pristúpil E. G. a najmenej 2 až 3 - krát päťou ruky uderil do vlasatej časti hlavy, po týchto úderoch sa C. W. trochu pošmykol naspäť smerom k potoku, no zaprel sa a opäť vychádzal smerom von na breh potoka, kedy ho E. G. pravou nohou kopol do hlavy do oblasti ľavého oka, čím týmto fyzickým útokom E. G. utrpel C. W. zranenia: pomliaždenie ľavého oka s krvácaním do prednej komory a do sklovca, odtrhnutie koreňa dúhovky, pomliaždenie mäkkých častí okolia ľavého oka, zlomeninu nosovej kosti bez posunu, pričom porucha zdravia a PN uňho trvali do 9. apríla 2014.

Prvostupňový súd obvinenému uložil podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 200,- eur (dvesto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) dní.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému C. W., nar. XX. C. XXXX, bytom G.. XXX škodu vo výške 1 236,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného C. W., nar. XX. C. XXXX, bytom G.. XXX so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Žiline rozhodujúc o odvolaniach prokurátora, obvineného E. G. a poškodeného C. W. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom z 11. apríla 2017, sp. zn. 1To/39/2017, podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca z 15. júla 2016, sp. zn. 1T/7/2015, a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného E. G. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14. marca 2014 v čase okolo 15.30 hod. v obvi G., časť W., okres W., v časti pod vlekom, po tom, ako E. G. zbadal na ceste stojaci traktor, zastavil auto na miestnej komunikácii, vystúpil z auta, pristúpil smerom k C. W., nar. XX. C. XXXX, ktorý sa nachádzal pod cestou pri miestnom potoku a kričal naňho: „hej starý, to je tvoj traktor, kam ideš“, následne naňho vykrikoval a vyhrážal sa mu, C. W. na toto nereagoval a vychádzal od potoka na cestu, kde v tom k nemu pristúpil E. G. a najmenej 2 až 3 - krát päšťou ruky udrel do vlasatej časti hlavy, po týchto úderoch sa C. W. trochu pošmykol naspäť smerom k potoku, no zaprel sa a opäť vychádzal smerom von na breh potoka, kedy ho E. G. pravou nohou kopol do hlavy do oblasti ľavého oka, čím týmto fyzickým útokom E. G. utrpel C. W. zranenia: pomliaždenie ľavého oka s krvácaním do prednej komory a do sklovca, odtrhnutie koreňa dúhovky, pomliaždenie mäkkých častí okolia ľavého oka, zlomeninu nosovej kosti bez posunu, pričom porucha zdravia a PN uňho trvali do 9. apríla 2014.

Odvolací súd obvinenému uložil podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. odvolací súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému C. W., nar. XX. C. XXXX, bytom G.. 238 škodu vo výške 1 236,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného C. W., nar. XX. C. XXXX, bytom G.. XXX so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného E. G. zamietol, pretože nie je dôvodné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodeného C. W. zamietol, pretože bolo podané oneskorene.

## II.

### D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Okresného súdu Čadca a rozsudku Krajského súdu v Žiline podal obvinený

E. G. prostredníctvom obhajcu dňa 21. júna 2017 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený uviedol, že prvostupňový súd, ako aj odvolací súd vyhodnotili iba dôkazy v prospech poškodeného a odmietli vykonať všetky dôkazy svedčiace v prospech obvineného. Policajti operatívy, ktorí boli prítomní ihneď po incidente medzi obvineným a poškodeným, jednoznačne potvrdili, že poškodený nemal žiadne zranenie, nekrvácal, nemal žiadne odreniny, čím podľa obvineného jednoznačne vyvrátili výpoveď poškodeného, že zvracal, bol dobitý a krvácal. Títo policajti sa poškodeného pýtali, či mu je zle, či potrebuje lekárske ošetrovanie, pričom sa jednoznačne vyjadril, že mu nič nie je a trestné oznámenie v tom čase odmietol podať. Z uvedeného je podľa obvineného zrejmé, že žiaden dôkaz, ktorý bol v predmetnej veci vykonaný, nenasvedčuje tvrdeniu poškodeného, že došlo k zlomenine nosa.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený odôvodnil tým, že zo skutkových zistení konajúcich súdov vyplývajú zásadné nedostatky a rozpory pri ustálení právneho posúdenia predmetnej veci, t.j. či konanie obvineného naplnilo všetky znaky trestného činu, predovšetkým, či predmetný skutok spáchal obvinený. Poškodený C. W. predložil ako listinný dôkaz aj fotografiu svojej tváre, pričom s týmto dôkazom sa prvostupňový ani odvolací súd nevysporiadali, tento dôkaz nevyhodnotili a ani samotný poškodený neuviedol, kto ho odfotil, kedy, za akých okolností a pod.

Podľa obvineného nebolo v doterajšom konaní preukázané, že došlo k jeho fyzickému kontaktu s poškodeným, nakoľko všetky dôkazy svedčia v jeho prospech (napr. policajti, ktorí tvrdia, že poškodený nebol v inkriminovanej dobe vôbec dobitý, nechcel ísť na ošetrovanie, nezvracal, nesťažoval sa na žiadnu bolesť a odmietol podať trestné oznámenie. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku iba jednou vetou konštatoval, že nemal dôvod neuveriť poškodenému, avšak obvinenému nie je zrejmé, prečo neuveril všetkým ostatným svedkom, predovšetkým policajtom z operatívy. K osobe poškodeného sa na hlavnom pojednávaní vyjadrili všetci svedkovia, medzi nimi aj svedkyňa N. D., ktorá okrem iného uviedla, že poškodený C. W. je jej sused, robí jej aj celej jej rodine permanentne zle, opakovane im nadáva, prepichol jej pneumatiky na aute a zničil plot. Svedkyňa tiež uviedla, že poškodený sa súdi s kým môže, žiada finančné odškodnenie a následne ich udáva. Poukázala tiež na dôležitú skutočnosť, že v utorok, po tomto skutku, sa poškodený prevážal na skútri a svedkyňa na ňom žiadne poranenia nevidela.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietol aj skutočnosť, že odvolací súd ho uznal vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d), § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., hoci takémuto právnomu záveru nenasvedčuje ani jeden dôkaz, lebo miesto, kde sa poškodený C. W. nachádzal, je miesto neprístupné človeku, lebo sa nachádza v lesnom poraste v zráze pod cestou, teda nie je to miesto fyzicky prístupné pre človeka, ani pre lesnú zver.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. a tiež navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 11. apríla 2017, sp. zn. 1To/39/2017, a rozsudok Okresného súdu Čadca z 15. júla 2016, sp. zn. 1T/7/2015, vo výroku o vine a treste a výrokoch o náhrade škody, nakoľko bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 1 Tr. por., § 2 ods. 10 Tr. por., § 2 ods. 14 Tr. por., § 34 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 272 ods. 3 Tr. por. Obvinený zároveň navrhol, aby dovolací súd podľa § 388 ods. 1 Tr. por. po zrušení napadnutých rozhodnutí prikázal Okresnému súdu Čadca, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol a aby bol oslobodený spod obžaloby, pretože nikto nemôže niesť zodpovednosť za skutok, ktorý sa nestal.

K dovolaniu obvineného sa podaním zo 4. augusta 2017 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca, ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že s dôvodmi, uvádzanými obvineným v podanom dovolaní, sa nemožno stotožniť. Krajský súd vo svojom rozsudku z 11. apríla 2017, sp. zn. 1 To 39/2017, konštatoval, že prvostupňový súd veľmi podrobne popísal dôkazy, ktoré usvedčujú obvineného zo spáchania žalovaného skutku a jeho právne závery majú dostatočný skutkový i právny základ na riadne

vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní. Podľa prokurátorky je zrejmé, že v priebehu celého konania boli vykonávané dôkazy navrhované stranami konania, pričom boli vypočutí svedkovia, bol zabezpečený znalecký posudok a bol vypočutý i znalec, ktorý sa zúčastnil rekonštrukcie skutku, ktorá bola vykonaná v prípravnom konaní, vyjadril sa ku skutočnostiam zisteným v priebehu rekonštrukcie a tiež sa vyjadril ku vzniknutým zraneniam a popisu ich znakov bezprostredne po skutku, teda i v čase, keď na miesto prišla polícia.

V súvislosti s obvineným namietanou právnou kvalifikáciou skutku ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d), § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. prokurátorka uviedla, že táto právna kvalifikácia je podľa nej príliehavá a zároveň dodala, že súd sa v konaní zaoberal všetkými dôkazmi, ktoré boli v priebehu konania zadovážené.

Na základe uvedeného prokurátorka konštatovala, že podané dovolanie je nedôvodné, nakoľko súdom vykonané dôkazy neodôvodňovali iné rozhodnutie, než aké bolo vo veci vydané a zároveň konštatovala aj nenaplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por., prezentovaných obvineným.

Na vyjadrenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca reagoval obvinený prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 12. marca 2018, označeným ako „Skutkové a právne stanovisko“, v ktorom uviedol, že sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými vo svojom dovolaní a opätovne zhrnul svoje dovolacie námietky, ktoré v dovolaní uviedol. Zároveň uviedol, že odmieta skutkové zistenia prvostupňového súdu, ako aj právne závery krajského súdu, pretože nie sú správne, úplne a ani nezodpovedajú výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru obvineného porušili konajúce súdy jeho práva, pretože vina obvineného musí byť preukázaná jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností, pričom nie je povinnosťou obvineného vyvíňať sa z trestnej činnosti, ale je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vykonať všetky dôkazy svedčiace v prospech i neprospech obvineného a tieto vyhodnotiť jednotlivo, ako aj v ich súhrne, čo sa však v danom prípade nestalo. Konajúce súdy navyše nezohľadnili ani výpoveď svedka A. G., ktorý bol na mieste od začiatku celej udalosti.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby bolo jeho dovolaniu v celom rozsahu vyhovené.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolaciemu predložený dňa 12. februára 2018.

### III.

#### Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por.) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a

druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nevykonanie ním navrhovaných dôkazov konajúcimi súdmi. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7, roč. 2011, podľa ktorého „právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.). Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. práva podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.“

Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 208 a § 274 ods. 1 Tr. por.). Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že návrhmi obvineného na doplnenie dokazovania sa prvostupňový súd zaoberal a ním navrhované dôkazy na hlavnom pojednávaní aj vykonal. Vychádzajúc z uvedeného tak možno konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal v podstate rozpory vo vykonanom dokazovaní, jednostranné vyhodnotenie dôkazov v jeho neprospech a tiež právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu výtržníctva. Vo vzťahu k obvineným namietanému hodnoteniu dôkazov konajúcimi súdmi je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II, v zmysle ktorého „dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. slúži výlučne na nápravu

hmotnoprávných chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu.“ Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že v rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd nemôže skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 28. januára 2016, sp. zn. 5 Tdo 99/2015). S poukazom na uvedené je zrejmé, že prieskum obvineným uplatnených dovolacích námietok je pri dovolaní podanom samotným obvineným vylúčené, pretože stoja obsahovo zjavne mimo tohto dovolacieho dôvodu, ktorý pripúšťa výhradne námietky právnej povahy a nie skutkového charakteru. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného týkajúce sa nesprávnej právnej kvalifikácie skutku aj ako trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestného činu výtržníctva sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného. Miestom prístupným verejnosti sa pritom rozumie každé miesto, kam má prístup široký okruh ľudí individuálne neurčených a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí, takže hrubú neslušnosť alebo výtržnosť môžu postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní. Prístupnosťou sa rozumie možnosť vidieť a počuť prejav páchatela, aj keď miesto činu nie je priamo prístupné verejnosti (napr. nachádza sa za plotom, ohradou, na lešení a pod.). Stačí, ak je také miesto prístupné len niektorým osobám určeným napríklad povahou ich zamestnania (továreň, stavenisko a pod.) alebo inak (napr. zdravotné stredisko, škola) a v určitý čas (napr. v sezóne, počas otváracieho času a pod.). Takým miestom však nebudú byty ani iné priestory v obytnom dome, ani internát, ubytovňa či kancelária. (porovnaj Burda, E., Čentěš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol. Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. diel. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2011, 1608 s.)

Vychádzajúc zo skutku uvedeného v napadnutom rozsudku prvostupňového súdu, ako aj rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že skutok tak, ako je popísaný, sa stal na pomedzí brehu potoka a miestnej komunikácie. Pokiaľ by toto miesto nebolo prístupné človeku, ako to vo svojom dovolaní namietal obvinený, potom by sa na tomto mieste nemohol nachádzať ani poškodený, obzvlášť pokiaľ ide o osobu vyššieho veku. Z uvedeného je teda zrejmé, miesto spáchania skutku, bez ohľadu na obvineným namietanú zlú schodnosť tohto terénu, je možné jednoznačne považovať za miesto prístupné verejnosti (má naň prístup široký okruh ľudí, keďže ako je zo skutku zrejmé, ide o stret miestnej komunikácie a brehu potoka). Možno teda uzavrieť, že konaním obvineného boli naplnené všetky zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. por. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., tak, ako ich správne právne kvalifikoval odvolací súd vo svojom rozsudku.

Na základe uvedeného je zrejmé, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. v predmetnom konaní naplnený nebol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené

dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por., preto dovolanie obvineného E. G. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.